

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

PÄÄTÖKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS N:o 1080/2011/EU,

annettu 25 päivänä lokakuuta 2011,

EU:n takuun myöntämisestä Euroopan investointipankille unionin ulkopuolella toteutettaviin hankkeisiin liittyvistä lainoista ja lainatakauksista aiheutuvien tappioiden varalta ja päätöksen N:o 633/2009/EY kumoamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 209 ja 212 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan investointipankin (EIP) päätehtävä on rahoittaa investointeja Euroopan unionissa, minkä lisäksi se on vuodesta 1963 alkaen toteuttanut rahoitustoimia unionin ulkopuolella sen ulkosuhdepolitiikan tukemiseksi. Näin unionin ulkopuolisten alueiden käytettäväksi tarkoitettuja unionin talousarviovaroja voidaan vastaanottajamaiden hyödyksi täydentää EIP:n taloudellisilla valmiuksilla. Toteuttamalla tällaisia rahoitustoimia EIP myötävaikuttaa unionin yleisten pääperiaatteiden ja poliittisten tavoitteiden täytäntöönpanoon, mukaan lukien kolmansien maiden kehitys ja unionin vauraus maailmantalouden uudessa tilanteessa. Unionin ulkosuhdepolitiikkaa tukevat EIP:n rahoitustoimet olisi jatkossakin toteutettava hyvän pankkitavan mukaisia periaatteita noudattaen.
- (2) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 209 artiklan 3 kohdassa, luettuna yhdessä mainitun sopimuksen 208 artiklan kanssa, määrätään, että EIP myötävaikuttaa perussäännössään määrättyin ehdoin niiden toimenpiteiden täytäntöönpanoon, jotka ovat tarpeen unionin kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteiden toteuttamiseksi.
- (3) EIP:n perussäännön 19 artiklan mukaisesti suoraan EIP:lle jätettävistä hakemuksista, jotka koskevat tämän päätök-

sen mukaisesti toteutettavia EIP:n rahoitustoimia, on pyydetty komission lausunto, jäljempänä 'EIP:n rahoitus-hakemus'.

- (4) Unionin ulkoisen toiminnan tukemiseksi ja sen mahdollistamiseksi, että EIP rahoittaa investointeja unionin ulkopuolella ilman, että EIP:n luottokelpoisuus kärsii, suurimmalle osalle unionin ulkopuolisilla alueilla toteutetuista EIP:n toimista on myönnetty komission hallinnoima EU:n talousarviotakuu, jäljempänä 'EU:n takuu'.
- (5) EU:n takuu vahvistettiin vuosiksi 2007–2011 yhteisön takuun myöntämisestä Euroopan investointipankille yhteisön ulkopuolella toteutettuihin hankkeisiin liittyvistä lainoista ja lainatakauksista aiheutuvien tappioiden varalta 13 päivänä heinäkuuta 2009 tehdyllä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 633/2009/EY ⁽²⁾.
- (6) Ulkosuhteisiin liittyville hankkeille perustettu takuurahasto, jäljempänä 'takuurahasto', joka perustettiin takuurahaston perustamisesta ulkosuhteisiin liittyville hankkeille 25 päivänä toukokuuta 2009 annetulla neuvoston päätöksellä (EY, Euratom) N:o 480/2009 ⁽³⁾, toimii likviditeettipuskurina, joka suojaa unionin talousarviota EIP:n rahoitustoimista ja unionin muusta ulkoisesta toiminnasta aiheutuvilta tappioilta.
- (7) Päätöksen N:o 633/2009/EY mukaisesti komissio ja EIP ovat laatineet EIP:n ulkoista rahoitusta koskevan väliarviointin, joka perustuu "viisaista henkilöistä" kootun valmistelukomitean valvonnassa suoritettuun riippumattomaan ulkopuoliseen arvioon, ulkopuolisen konsultin arviointiin ja EIP:n tekemiin erityisarvioihin. Valmistelukomitea antoi 12 päivänä helmikuuta 2010 Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja EIP:lle kertomuksen, joka sisältää sen päätelmät ja suositukset.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 17. helmikuuta 2011 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu 20. syyskuuta 2011 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 13. lokakuuta 2011.

⁽²⁾ EUVL L 190, 22.7.2009, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 145, 10.6.2009, s. 10.

- (8) Valmistelukomitea katsoi kertomuksessaan, että EU:n takuu on toimiva ja tehokas väline, jolla on merkittävä rahoituksellinen ja poliittinen painoarvo, ja se olisi säilytettävä poliittisten ja valtiollisten riskien kattamiseksi. Päätökseen N:o 633/2009/EY ehdotettiin eräitä muutoksia mahdollisimman suuren lisäarvon ja EIP:n ulkoisten toimien tuloksellisuuden varmistamiseksi.
- (9) On olennaisen tärkeää laatia luettelo maista, jotka mahdollisesti voivat saada EU:n takuun piiriin kuuluvaa EIP:n rahoitusta. On myös asianmukaista laajentaa luetteloa maista, jotka voivat saada EU:n takuun piiriin kuuluvaa EIP:n rahoitusta, sellaisena kuin kyseinen luettelo on tällä hetkellä päätöksen N:o 633/2009/EY liitteessä I.
- (10) Merkittäviin poliittisiin tapahtumiin vastaamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tämän päätöksen liitettä III. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaista, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (11) Niiden määrien, jotka katetaan EU:n takuulla kullakin alueella, olisi edelleen oltava enimmäismääriä, jotka EIP rahoittaa EU:n takuulla, eikä tavoitteita, jotka EIP:n on saavutettava.
- (12) Unionin tukiessa kolmansia maita, jotta ne voivat vastata maailmanlaajuiseen talous- ja rahoituskriisiin, EIP aikaisti ulkoista lainanantoaan vuosina 2009 ja 2010 pääosin liittymistä valmistelevissa maissa sekä naapuruus- ja kumppanuusmaissa nykyisen valtuutensa mukaisesti. Lisäksi Välimeren eteläpuolisella alueella vuoden 2011 alussa ilmenneiden levottomuuksien vuoksi unionin olisi autettava niitä maita, joihin levottomuudet vaikuttivat, löytämään keinot talouksiensa uudistamiseksi ja nykyaikaistamiseksi. Näin ollen yleisen valtuuden enimmäismäärää olisi tarkistettava valtuuden jäljellä olevaksi kaudeksi ja sitä olisi nostettava 1 684 000 000 eurolla, jotta näihin väliaikaisiin ja poikkeuksellisiin olosuhteisiin voitaisiin vastata paremmin, vaikuttamatta kuitenkaan seuraavan monivuotisen rahoituskehityksen mukaisiin enimmäismääriin.
- (13) Edellä mainitusta yleisen valtuuden enimmäismäärän nostosta johtuvilla EIP:n rahoitustoimilla olisi vastattava komission ja Euroopan ulkosuhdehallinnon arvioimiin yksittäisten kumppanuusmaiden toteuttamiin poliittisiin uudistuksiin ottaen huomioon Euroopan parlamentin päätöslauselmat sekä neuvoston päätökset ja päätelmät. Tässä arvioinnissa olisi otettava huomioon myös Euroopan naapuruuspolitiikan uudelleentarkastelu ja eriyttämisen uusi korostaminen. Liittymistä valmistelevissa maissa EIP:n rahoituksella täydennetään edelleen unionin tukea.
- (14) Alueellisten enimmäismäärien lisäksi olisi otettava käyttöön 2 000 000 000 euron suuruinen valinnainen valtuus, joka olisi kohdennettava EIP:n rahoitustoimien tukemiseen ilmastomuutoksen lieventämisen ja ilmastomuutokseen sopeutumisen aloilla kaikilla valtuuden piiriin kuuluvilla alueilla. EIP voisi tiiviissä yhteistyössä komission kanssa tukea asiantuntemuksellaan ja voimavaroillaan sekä viranomaisia että yksityissektoria ilmastomuutoksen tuomiin haasteisiin vastaamiseksi ja käytettävissä olevan rahoituksen hyödyntämiseksi parhaalla mahdollisella tavalla. Lieventämis- ja sopeutumishankkeissa EIP:n varoja olisi mahdollisuuksien ja tarpeen mukaan täydennettävä unionin talousarviosta saatavilla pehmeäehtoisilla varoilla yhdistämällä tehokkaasti ja johdonmukaisesti avustuksia ja lainoja ilmastomuutokseen liittyvään rahoitukseen unionin ulkoisen avun yhteydessä. Tältä osin on asianmukaista sisällyttää komission Euroopan parlamentille ja neuvostolle antamaan vuotuisen kertomukseen yksityiskohtainen selvitys näiden hankkeiden rahoitukseen käytetyistä rahoitusvälineistä, ja siinä olisi yksilöitävä valinnaisen valtuuden piiriin kuuluva EIP:n rahoitus sekä avustusten vastaavat määrät.
- (15) Kelpoisuutta saada EU:n takuun piiriin kuuluvaa EIP:n rahoitusta ilmastomuutoksen lieventämiseen voitaisiin rajoittaa ilmastomuutosvaltuuden nojalla sellaisten maiden osalta, joiden ei katsota sitoutuneen asianmukaisten ilmastomuutokseen liittyvien tavoitteiden saavuttamiseen. Tällaisten kelpoisuutta koskevien rajoitusten olisi perustuttava monipuolisiin ja kattaviin poliittisiin arviointeihin. Sen vuoksi neuvostolla olisi oltava valta päättää komission ehdotuksesta, jonka laatimiseen Euroopan ulkosuhdehallinto osallistuu, että jonkin maan kelpoisuutta saada EU:n takuun piiriin kuuluvaa EIP:n rahoitusta ilmastomuutoksen lieventämiseen rajoitetaan. Tällaisia rajoituksia olisi sovellettava ainoastaan sellaisiin EIP:n rahoitustoimiin, joiden osalta EIP:n rahoitusta koskeva hakemus on jätetty tämän päätöksen voimaantulon jälkeen ja jotka on allekirjoitettu 1 päivän tammikuuta 2012 jälkeen.
- (16) Ilmastomuutosvaltuuden alueellisessa jaossa olisi oltava jonkin verran joustoa, jotta käytettävissä oleva rahoitus otettaisiin mahdollisimman nopeasti ja tuloksellisesti käyttöön kolmivuotiskautena 2011–2013, ja samalla olisi pyrittävä varmistamaan varojen tasapuolinen jakautuminen alueiden välillä tällä kaudella yleisen valtuuden mukaisten ulkoisen avun periaatteiden mukaan.
- (17) EIP:n ulkoisen valtuuden täytäntöönpanoa koskeva väliarviointi osoitti, että EIP:n toteuttamat rahoitustoimet arvion kattamana ajanjaksona (2000–2009) olivat yleisesti unionin ulkosuhdepolitiikan mukaisia, mutta yhteyttä,

joka vallitsee unionin poliittisten tavoitteiden ja näiden tavoitteiden EIP:n toimina tapahtuvan täytäntöönpanon välillä, olisi vahvistettava, selkeytettävä ja jäseneltävä en-
tisestiään.

- (18) Valtuuden johdonmukaisuuden lisäämiseksi, EIP:n ulkoisen rahoitustoiminnan keskittämiseksi enemmän unionin politiikkojen tukemiseen ja edunsaajien hyödyn saattamiseksi mahdollisimman suureksi tässä päätöksessä olisi asetettava horisontaaliset korkean tason tavoitteet valtuudelle, joka koskee EIP:n rahoitustoimia kaikilla alueilla ja kaikissa maissa, jotka voivat saada EU:n takuun piiriin kuuluvaa EIP:n rahoitusta, hyödyntäen EIP:n suhteellisia vahvuuksia aloilla, joilla se on todistettavasti toiminut hyvin. EIP:n olisi siksi rahoitettava tämän päätöksen soveltamisalaa kuuluvilla alueilla hankkeita, jotka liittyvät ilmastomuutoksen lieventämiseen ja siihen sopeutumiseen (myös uusiin energialähteisiin liittyvän teknologian siirron avulla), sosiaaliseen ja taloudelliseen infrastruktuuriin (erityisesti liikenteeseen ja energiaan, mukaan lukien uusiutuva energia, energiavarmuus, energiainfrastruktuuri ja muun muassa vesihuollon ja puhtaanapidon kaltaiset ympäristöön liittyvät infrastruktuurit, sekä tieto- ja viestintätekniikkaan) ja paikallisen yksityissektorin kehittämiseen erityisesti pienten ja keski suurten yritysten, jäljempänä 'pk-yritykset', hyväksi. Olisi muistettava, että pk-yritysten rahoituksensaannin parantamisella voi olla keskeinen merkitys taloudellisen kehityksen edistämässä ja työttömyyden torjumisessa. Näillä aloilla EIP:n rahoitus-toimien taustalla olevana tavoitteena olisi oltava kumppanuusmaiden alueellinen yhdentyminen, mukaan lukien taloudellinen yhdentyminen liittymistä valmistevien maiden ja naapurisuusmaiden sekä unionin välillä. EIP:n olisi voitava tukea unionin läsnäoloa kumppanuusmaissa sellaisilla suorilla ulkomaisilla investoinneilla, jotka edistävät teknologian ja tietämyksen siirtoa, joko edellä mainituilla aloilla tehtäviä investointeja koskevalla EU:n takuulla tai sen omalla riskillä.
- (19) Jotta EIP kykenisi auttamaan pk-yrityksiä tehokkaasti, sen olisi maissa, jotka voivat saada EU:n takuun piiriin kuuluvaa EIP:n rahoitusta, toimittava yhteistyössä paikallisten rahoitusvälityslaitosten kanssa erityisesti sen varmistamiseksi, että osa taloudellisesta hyödyistä välitetään näiden asiakkaille ja että se tuottaa lisäarvoa muihin rahoituslähteisiin verrattuna. EIP:n olisi kyseisten välityslaitosten kanssa tekemiensä yhteistyösopimusten avulla tarvittaessa vaadittava, että lisäarvon saamiseksi niiden asiakkaiden hankkeet tarkistetaan ottaen huomioon sovitut perusteet, jotka ovat linjassa unionin kehitystavoitteiden kanssa. Pk-yritysten tukemiseen suunnattujen rahoitusvälitystoimien olisi oltava täysin avoimia, ja niistä olisi raportoitava säännöllisesti EIP:lle.
- (20) EIP:n rahoitustoimien olisi lisäksi oltava Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 21 artiklassa tarkoitetun unionin ulkoisen toiminnan yleisten periaatteiden mukaisia, ja niiden olisi edistettävä demokratian ja oikeusvaltion sekä

ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kehittämistä ja lujittamista ja niiden kansainvälisten ympäristösopimusten noudattamista, joissa unioni on osapuolena. Kehityksissä, sellaisina kuin ne on määritetty Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) laatimassa virallisen kehitysavun saajien luettelossa, EIP:n rahoitustoimilla olisi kehitettävä erityisesti seuraavaa: näiden maiden kestävä taloudellinen, sosiaalinen ja ympäristöpoliittinen kehitys, etenkin kaikista heikoimmassa asemassa olevissa maissa; niiden sopusointuinen ja vähittäinen yhdentyminen maailmantalouteen; köyhyyden vastaiset toimet ja niiden tavoitteiden noudattaminen, jotka unioni on hyväksynyt Yhdistyneissä Kansakunnissa ja muissa toimivaltaisissa kansainvälisissä järjestöissä.

- (21) Vaikka EIP:n vahvuus on edelleen siinä, että se on selkeästi investointipankki, EIP:n olisi tämän päätöksen mukaisesti muotoiltava ulkoisten toimien kehityspoliittiset vaikutukset tiiviissä yhteistyössä komission kanssa Euroopan parlamentin demokraattisessa valvonnassa ja noudatettava kehityspoliittikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen periaatteita, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 208 artiklassa määrättyjä periaatteita sekä vuoden 2005 Pariisin julistuksessa ja vuoden 2008 Accran toimintasuunnitelmassa esitettyjä avun tuloksellisuutta koskevia periaatteita. Tämä olisi toteutettava konkreettisin toimenpitein, erityisesti vahvistamalla EIP:n valmiutta arvioida hankkeiden ympäristöön liittyviä, sosiaalisia ja kehityspoliittisia näkökohtia, myös ihmisoikeuksia ja konflikteihin liittyviä riskejä, ja edistämällä viranomaisten ja kansalaisyhteiskunnan kuulemista. Huolehtiessaan hankkeen asianmukaisesta tarkistamisesta EIP:n olisi tarvittaessa ja unionin sosiaali- ja ympäristöpoliittisten periaatteiden mukaisesti velvoitettava hankkeen toteuttaja järjestämään paikallisia kuulemisia ja julkistamaan niiden tulokset yleisölle. EIP:n olisi lisäksi keskitettävä toimiaan enemmän niille aloille, joiden rahoituksesta sillä on unionissa vankka kokemus ja jotka edistävät kyseessä olevan maan kehitystä, kuten pk-yritysten ja mikroyritysten rahoituksensaantimahdollisuuksiin, ympäristöön liittyviin infrastruktuureihin, joihin kuuluvat vesihuolto ja puhtaanapito, kestävään liikenteeseen sekä ilmastomuutoksen lieventämiseen, etenkin uusiutuvan energian osalta. Rahoituksen piiriin voisivat kuulua myös hankkeet, joilla tuetaan terveydenhuolto- ja koulutusinfrastruktuuria, kun lisäarvoa on selkeästi saatavissa.
- (22) EIP:n olisi myös vähitellen ja tarpeen mukaan yhteistyössä muiden kansainvälisten rahoituslaitosten ja eurooppalaisten kahdenvälisten rahoituslaitosten kanssa lisättävä ilmastomuutokseen sopeutumista koskevaa toimintaansa. Tällä päätöksellä käyttöön otettavat lisävaatimukset edellyttäisivät pehmeäehtoisten varojen saantia ja henkilöstöresurssien vaihteista sopeuttamista siten, että samalla pyritään tehokkuuteen, vaikuttavuuteen ja synergiaan ja niiden hyödyntämiseen. EIP:n toiminnan olisi lisäksi oltava yhteiskunnan rakenteiden kehittämistä ja alakohtaisia uudistuksia koskevia unionin tavoitteita ja painopisteitä täydentävää. EIP:n olisi myös määriteltävä hankkeiden kehitys- ja ympäristöpoliittisiin näkökohtiin ja niiden tuloksiin liittyvät suoritusindikaattorit.

- (23) Lissabonin sopimuksen tultua voimaan perustettiin unionin ulkosuhteiden vaikuttavuuden ja johdonmukaisuuden lisäämiseksi unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan, jäljempänä 'korkea edustaja', tehtävä.
- (24) Unionin ulkosuhdepolitiikkaa on viime vuosina lisäksi laajennettu ja vahvistettu. Tämä koskee erityisesti liittymistä valmistelevaa strategiaa, Euroopan naapuruuspolitiikkaa sekä Keski-Aasiaa koskevaa unionin strategiaa, Latinalaista Amerikkaa ja Kaakkois-Aasiaa koskevia uusituja kumppanuuksia samoin kuin unionin strategisia kumppanuuksia Venäjän, Kiinan ja Intian kanssa. Sama koskee myös unionin kehitysyhteistyöpolitiikkaa, joka on nyt laajennettu kattamaan kaikki kehitysmaat. Vuodesta 2007 unionin ulkosuhteiden tukena on ollut myös uusia rahoitusvälineitä eli liittymistä valmisteleva tukiväline, eurooppalainen naapurisuuden ja kumppanuuden väline, kehitysyhteistyön rahoitusväline, eurooppalainen demokratian ja ihmisoikeuksien edistämistä koskeva rahoitusväline sekä vakautusväline.
- (25) Euroopan ulkosuhdehallinnon perustamisen vuoksi ja tämän päätöksen voimaantulon seurauksena komission ja EIP:n olisi muutettava yhteisymmärryspöytäkirjaa, joka koskee yhteisön takuun myöntämisestä Euroopan investointipankille yhteisön ulkopuolella toteutettuihin hankkeisiin liittyvistä lainoista ja lainataukuksista mahdollisesti aiheutuvien tappioiden varalta 19 päivänä joulukuuta 2006 tehdystä neuvoston päätöksessä 2006/1016/EY ⁽¹⁾ tarkoitetuilla alueilla tehtävää yhteistyötä ja koordinoitua, sekä tapauksen mukaan ja korkean edustajan suostumuksella laajennettava uusi yhteisymmärryspöytäkirja koskemaan Euroopan ulkosuhdehallintoa, erityisesti komission ja EIP:n välisen säännöllisen ja järjestelmällisen strategisen tason vuoropuhelun osalta, johon olisi sisällytettävä Euroopan ulkosuhdehallinto, ja muiden Euroopan ulkosuhdehallinnon toimivaltaan kuuluvien näkökohtien osalta.
- (26) EIP:n olisi pyrittävä tukemaan välillisesti ponnisteluja vuosituhattavoitteiden saavuttamiseksi vuonna 2015 kaikilla alueilla, joilla se toimii, samalla kun se myötävaikuttaa unionin kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteiden edistämisen edellyttämien toimenpiteiden täytäntöönpanoon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 209 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
- (27) Kyseessä oleville alueille annettavan unionin kokonaistuen johdonmukaisuuden lisäämiseksi olisi tarpeen ja tapauksen mukaan tartuttava mahdollisuuksiin yhdistää EIP:n rahoitus ja unionin talousarviovarat esimerkiksi takauksina, riskipääomana ja korkotukina tai investointien yhteisrahoituksena liittymistä valmistelevan tukivälineen, eurooppalaisen naapurisuuden ja kumppanuuden välineen, kehitysyhteistyön rahoitusvälineen, eurooppalaisen demokratian ja ihmisoikeuksien edistämistä koskevan rahoitusvälineen sekä vakautusvälineen kautta hankevalmisteluun ja -toteutukseen myönnettävän teknisen avun ohella. Aina kun EIP:n rahoitusta ja muita unionin talousarviovaroja yhdistetään tällä tavalla, kaikissa rahoituspääöksissä olisi selvästi yksilöitävä käytettävät resurssit. Komission Euroopan parlamentille ja neuvostolle antamaan vuotuisen kertomukseen tämän päätöksen mukaisesti toteutetuista EIP:n rahoitustoimista olisi sisällytettävä niiden talousarviovarojen ja rahoitusvälineiden yksityiskohdainen erittely, joita on käytetty yhdistettyinä EIP:n rahoitukseen.
- (28) Olisi taattava, että EIP:n ulkoiset rahoitustoimet ovat kaikilla tasoilla alkuvaiheen strategisesta suunnittelusta loppuvaiheen hankekehitykseen asti unionin ulkosuhdepolitiikkojen ja tässä päätöksessä asetettujen korkean tason tavoitteiden mukaisia ja niitä tukevia. Unionin ulkoisen toiminnan johdonmukaisuuden parantamiseksi komission, Euroopan ulkosuhdehallinnon ja EIP:n välistä vuoropuhelua politiikasta ja strategiasta olisi edelleen lisättävä. Samaa tarkoitusta varten komission, Euroopan ulkosuhdehallinnon ja EIP:n yhteistyötä sekä aikaisessa vaiheessa tapahtuvaa keskinäistä tietojenvaihtoa olisi lisättävä toiminnallisella tasolla. EIP:n unionin ulkopuolella olevat toimistot olisi pääasiassa sijoitettava unionin edustustoihin, jotta edistetään tällaista yhteistyötä ja voidaan jakaa toimintakustannukset. On erityisen tärkeää, että komissio, Euroopan ulkosuhdehallinto ja EIP vaihtavat tarvittaessa näkemyksiään aikaisessa vaiheessa ohjelma-asiakirjoja valmisteltaessa, jotta synergia näiden kolmen unionin elimen toimien välillä olisi mahdollisimman suuri.
- (29) Käytännön toimenpiteet, joilla yleisen valtuuden tavoitteet yhdistetään niiden täytäntöönpanoon, on vahvistettava aluekohtaisissa teknisissä toimintaohjeissa. Tällaisissa toimintaohjeissa olisi noudatettava tässä päätöksessä säädettyä laajempaa unionin aluepoliittista toimintakehystä. Niissä olisi otettava huomioon unionin maakohtaiset strategiat ja pyrittävä varmistamaan, että EIP:n rahoitus täydentää unionin vastaavaa avustuspolitiikkaa, ohjelmia ja välineitä eri alueilla.
- (30) EIP:n olisi komissiota kuullen valmisteltava allekirjoitettavien EIP:n rahoitustoimien kaavailtua määrää koskeva ohjeellinen monivuotinen ohjelma, jolla varmistetaan takuurahaston rahoittamiseen liittyvä tarkoituksenmukainen budjetointisuunnitelma ja EIP:n ennakoidun rahoituksen yhteensopivuus tässä päätöksessä säädettyjen enimmäismäärien kanssa. Komission olisi otettava tämä ennuste huomioon budjettivallan käyttäjälle esittämässään tavanomaisessa budjettisuunnitelmassa.
- (31) Olisi selvitettävä unionin yhteistyö- ja kehitysfloorumin kehittämistä, jotta avustusten ja lainojen yhdistämiseen unionin ulkopuolisilla alueilla käytettävät mekanismit toimisivat parhaalla mahdollisella tavalla. Komission olisi

⁽¹⁾ EUVL L 414, 30.12.2006, s. 95.

sitä varten perustettava jäsenvaltioiden, Euroopan ulkosuhdehallinnon ja EIP:n asiantuntijaryhmä, joka arvioisi tällaisen foorumin kustannuksia ja etuja. Tämän ryhmän olisi kuultava muita asiaankuuluvia toimijoita, mukaan lukien eurooppalaisia monen- ja kahdenvälisiä rahoituslaitoksia. Foorumi edistäisi edelleen synergioita ja keskinäiseen luottamukseen perustuvia järjestelyjä, joissa otetaan huomioon eri laitosten suhteellinen etu ja samalla komission ja EIP:n asema ja valtaoikeudet unionin talousarvion ja EIP:n lainojen täytäntöönpanossa. Komission olisi annettava tämän asiantuntijaryhmän lausuntojen pohjalta Euroopan parlamentille ja neuvostolle vuoden 2012 puoliväliin mennessä kertomus ja tehtävä tarvittaessa ehdotus foorumista.

- (32) EIP:tä olisi kannustettava lisäämään unionin ulkopuolella ilman EU:n takuuta toteutettavia toimia ja monipuolistaamaan niihin liittyviä rahoitusvälineitään, jotta takuun käyttöä voidaan edistää velan kestävyyyteen liittyvät näkökohdat huomioon ottaen sellaisten maiden ja hankkeiden osalta, joiden edellytykset päästä markkinoille ovat heikot ja joiden yhteydessä takuu näin ollen tuo suuremman lisäarvon. EIP:tä olisi tästä syystä kannustettava sen oma riskinsietokyky huomioon ottaen ja unionin ulkosuhdepoliittisten tavoitteiden tukemiseksi lisäämään sen omalla riskillä myöntämien lainojen määrää, myös unionin taloudellisia etuja tukemalla, etenkin liittymistä valmistelemissä maissa ja naapuruusmaissa sekä investointiluokkaan kuuluvissa maissa muilla alueilla, samoin kuin alhaisemman luokituksen saaneissa maissa silloin, kun EIP:llä on riittävät takaukset kolmansilta osapuolilta. EIP:n olisi komissiota kuullen kehitettävä toimintapolitiikka, jota noudatetaan tehtäessä päätöksiä siitä, toteutetaanko hankkeet EU:n takuun piirin kuuluvalla valtuudella vai EIP:n omalla riskillä myönnettävällä rahoituksella. Tällaisessa toimintapolitiikassa olisi erityisesti otettava huomioon kyseisten maiden ja hankkeiden luottokelpoisuus.
- (33) EIP:n olisi harkittava valtiotason alapuolisille julkisyhteisöille tämän päätöksen nojalla suunnattavien rahoitustoimien lisäämistä, kun tällaisista toimista on tehty asianmukainen EIP:n luottoriskianalyysi.
- (34) EIP:n olisi laajennettava tarjoamiensa uusien ja innovatiivisten rahoitusvälineiden valikoimaa muun muassa keskittymällä mahdollisuuksien mukaan enemmän takausvälineiden kehittämiseen EIP:n riskipolitiikka huomioon ottaen. Lisäksi EIP:tä olisi kannustettava myöntämään lainoja paikallisvaluutoissa ja laskemaan liikkeeseen joukko-velkakirjalainoja paikallisilla markkinoilla edellyttäen, että kumppanuusmaat toteuttavat tarvittavat rakenneuudistukset, etenkin rahoitusalalla, ja muut EIP:n toimintaa helpottavat toimenpiteet.
- (35) Sen varmistamiseksi, että EIP noudattaa valtuuteen liitettyjä vaatimuksia kaikilla alueilla ja osa-alueilla, sen ulkoiseen toimintaan olisi ajan myötä osoitettava riittävästi henkilöstöresursseja ja taloudellisia resursseja. Tähän olisi erityisesti sisällyttävä riittävä kapasiteetti unionin kehitysyhteistyötavoitteiden tukemiseen, EIP:n toimien ympäristö-, yhteiskunta- ja kehityspoliittisten näkökohtien en-

nakkoarvioinnin lisäämiseen ja tehokkaaseen hankevalvontaan täytäntöönpanon aikana. Kaikki mahdollisuudet tehokkuuden ja tuloksellisuuden lisäämiseen olisi käytettävä hyväksi, ja synergiaetuja olisi tavoiteltava aktiivisesti.

- (36) Tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluvien unionin ulkopuolella toteutettavien rahoitustoimien osalta EIP:n olisi pyrittävä edelleen lisäämään koordinoitua ja yhteistyötä kansainvälisten rahoituslaitosten ja eurooppalaisten kahdenvälisten rahoituslaitosten kanssa, mukaan lukien soveltuvien osin yhteistyö alakohtaisten ehtojen osalta ja keskinäisten menettelyjen käyttö, yhteisrahoituksen käyttö ja osallistuminen maailmanlaajuisiin hankkeisiin, kuten tuen koordinoitua ja tuloksellisuutta edistäviin hankkeisiin. Tällaisella koordinoinnilla ja yhteistyöllä olisi pyrittävä minimoimaan mahdolliset kaksinkertaiset kustannukset ja toimien tarpeeton päällekkäisyys. Näiden toimien on perustuttava vastavuoroisuuteen. Tässä päätöksessä vahvistettuja periaatteita olisi sovellettava myös silloin, kun EIP:n rahoitus toteutetaan muiden kansainvälisten rahoituslaitosten tai eurooppalaisten kahdenvälisten rahoituslaitosten kanssa tehtävillä yhteistyösopimuksilla.
- (37) EIP:n olisi unionin ulkopuolisissa yhteisissä toimintamaissa parannettava erityisesti yhteistyötä muiden eurooppalaisten rahoituslaitosten kanssa komission, EIP-ryhmän sekä Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin välisen kolmikantaisen yhteisymmärryspöytäkirjan kaltaisin sopimuksin, jotka koskevat unionin ulkopuolista yhteistyötä, ja mahdollistamalla sen, että EIP-ryhmä ja Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankki toimivat toisiinsa täydentäen käyttämällä hyväksi kunkin suhteellisia etuja.
- (38) EIP:n raportointia ja tietojen välitystä komissiolle olisi lisättävä, jotta komissio voi parantaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle annettavaa vuotuista kertomustaan tämän päätöksen nojalla toteutetuista EIP:n rahoitustoimista. Tässä johdanto-osan kappaleessa mainittuja lisäraportointivaatimuksia olisi sovellettava ainoastaan sellaisiin EIP:n rahoitustoimiin, joiden osalta EIP:n rahoitushakemus on jätetty tämän päätöksen voimaantulon jälkeen ja jotka on allekirjoitettu 1 päivän tammikuuta 2012 jälkeen. Kertomuksessa olisi arvioitava erityisesti sitä, ovatko EIP:n rahoitustoimet, aluekohtaiset tekniset toimintaohjeet huomioon ottaen, tämän päätöksen mukaisia, ja siinä olisi oltava seuraavat osiot: EIP:n tuoma lisäarvo, esimerkiksi tuki unionin ulkosuhdepolitiikalle; valtuuteen liittyvät vaatimukset; rahoitettujen toimien laatu; asiakkaille siirtynyt taloudellinen hyöty; lisäksi siinä olisi oltava osiot, jotka koskevat komission sekä muiden kansainvälisten rahoituslaitosten ja kahdenvälisen avunantajien kanssa tehtävää yhteistyötä, myös yhteisrahoitusta. Kertomuksessa olisi arvioitava myös sitä, missä määrin EIP on ottanut taloudellisen, rahoituksellisen ja sosiaalisen kestävyuden sekä ympäristön kestävyuden huomioon rahoittamiensa hankkeiden suunnittelussa ja seurannassa. Siihen olisi sisällytettävä myös erityinen osio, jossa arvioidaan yksityiskohtaisesti toimenpiteitä, joita EIP on toteuttanut päätöksellä N:o 633/2009/EY vahvistetun nykyisen valtuutensa toteuttamiseksi, ja tällöin olisi kiinnitettävä erityistä huomiota EIP:n rahoitustoimiin, joissa

käytetään yhteistyöhaluttomien oikeudenkäyttöalueiden rahoitusvälineitä. EIP:n olisi rahoitustoimissaan pantava asianmukaisesti täytäntöön heikosti säänneltyjä tai yhteistyöhaluttomia oikeudenkäyttöalueita koskevat toimintaperiaatteensa, jotta edistetään kansainvälistä veropetosten ja veronkierron torjuntaa. Kertomuksessa olisi myös arvioitava hankkeiden sosiaalisia ja kehityspoliittisia näkökohtia. Se olisi julkistettava, jotta kansalaisyhteiskunta ja vastaanottajamaat voivat ilmaista kantansa siihen. Kertomuksessa olisi tarvittaessa viitattava olosuhteiden merkitäviin muutoksiin, jotka olisivat peruste muuttaa valtuutta edelleen ennen sen voimassaolon päättymistä. Kertomukseen olisi erityisesti sisällytettävä erittely tämän päätöksen mukaisesta EIP:n rahoituksesta yhdistettynä kaikkiin unionin rahoitusvaroihin ja muiden avunantajien rahoitukseen ja siten annettava selvitys rahoitustoimista aiheutuvasta taloudellisesta riskistä.

- (39) EIP:n rahoitustoimia olisi edelleen hallinnoitava EIP:n omia sääntöjä ja menettelyjä noudattaen, mukaan lukien soveltuvat valvontatoimenpiteet ja toimenpiteet veronkierron välttämiseksi, sekä tilintarkastustuomioistuimen ja Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sääntöjä ja menettelyjä noudattaen.
- (40) Kun komissio jättää ehdotuksensa EU:n takuusta seuraavassa monivuotisessa rahoituskehityksessä, sitä olisi pyydetävä tarkastelemaan tiiviissä yhteistyössä EIP:n kanssa ja ottaen huomioon takuurahaston rahoittamisen vaikutukset erityisesti seuraavia seikkoja: EU:n takuun kattamat enimmäismäärät, luettelo maista, jotka mahdollisesti voivat saada EU:n takuun piiriin kuuluvaa EIP:n rahoitusta, sekä EIP:n mahdollisuus tarjota mikroluottorahoitusta ja muuntotyypisiä välineitä. Komission ja EIP:n olisi myös tarkasteltava mahdollisuuksia tehostaa tulevaisuudessa liittymistä valmistelevan tukivälineen, eurooppalaisen naapurisuuden ja kumppanuuden välineen, kehitysyhteistyön rahoitusvälineen, eurooppalaisen demokratian ja ihmisoikeuksien edistämistä koskevan rahoitusvälineen ja vakautusvälineen kautta tapahtuvan rahoituksen sekä EIP:n ulkoisen valtuuden välistä synergiaa.
- (41) Tämä päätös ei saisi vaikuttaa seuraavaa monivuotista rahoituskehystä koskeviin neuvotteluihin eikä siitä tehtäviin päätöksiin.
- (42) Näin ollen sekä oikeusvarmuuden ja selkeyden takia päätös N:o 633/2009/EY olisi kumottava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

EU:n takuu

1. Euroopan unioni myöntää Euroopan investointipankille (EIP) EU:n talousarviotakuun rahoitustoimille, jotka toteutetaan unionin ulkopuolella, jäljempänä 'EU:n takuu'. EU:n takuu myönnetään yleisenä takuuna, joka kattaa saamatta jääneet mutta EIP:lle kuuluvat maksut, jotka liittyvät 2 kohdan mukai-

sesti rahoituskelpoisiin EIP:n investointihankkeisiin myönnettyihin lainoihin ja lainatakauksiin. EIP:n rahoitustoimien on oltava unionin ulkoisen toiminnan yleisten ohjaavien periaatteiden mukaisia, ja niiden on myötävaikutettava unionin ulkoisen toiminnan tavoitteiden saavuttamiseen ja sitä koskevan politiikan täytäntöönpanoon. Yhtenä EIP:n kehitysmaissa, sellaisina kuin on määritetty OECD:n laatimassa virallisen kehitysavun saajien luettelossa, toteuttaman rahoituksen tavoitteena on oltava myötävaikuttaa välillisesti kehitystavoitteisiin, kuten köyhyyden vähentämiseen osallistavan kasvun sekä kestävän taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen kautta.

2. EU:n takuu voidaan myöntää EIP:n lainoille ja lainatakauksille, jotka myönnetään liitteessä III luetelluissa maissa toteutettaville investointihankkeille unionin asiaankuuluvien ulkosuhdepoliittisten tavoitteiden tukemiseksi EIP:n omia sääntöjä ja menettelyjä sekä sosiaalisia normeja ja ympäristönormeja koskevaa EIP:n lausuntoa noudattaen, kun EIP:n rahoitus on myönnetty sellaisen allekirjoitetun sopimuksen perusteella, jonka voimassaolo ei ole päättynyt ja jota ei ole peruutettu, jäljempänä 'EIP:n rahoitustoimet'.

3. EU:n takuun enimmäismäärä on 65 prosenttia EIP:n rahoitustoimien puitteissa maksettujen lainojen ja myönnettyjen takauksen kokonaismäärästä, josta on vähennetty takaisin maksettut määrät ja johon on lisätty kaikki lainoihin ja takauksiin liittyvät määrät.

4. EU:n takuulla katetaan EIP:n rahoitustoimet, jotka on allekirjoitettu 1 päivän helmikuuta 2007 ja 31 päivän joulukuuta 2013 välisenä ajanjaksona. Neuvoston päätösten 2006/1016/EY ja 2008/847/EY⁽¹⁾ sekä päätöksen N:o 633/2009/EY nojalla allekirjoitetut EIP:n rahoitustoimet kuuluvat vastaisuudessaakin tämän päätöksen mukaisen EU:n takuun soveltamisalaan.

5. Jos Euroopan parlamentti ja neuvosto eivät ole 4 kohdassa tarkoitetun ajanjakson päättyessä hyväksyneet päätöstä uuden EU:n takuun myöntämisestä EIP:lle sen unionin ulkopuolella toteutettavien rahoitustoimien varten 16 artiklan mukaisesti, tämä ajanjakso jatkuu automaattisesti kuudella kuukaudella.

2 artikla

Valtuuden enimmäismäärät

1. EIP:n rahoitustoimien enimmäismäärä, joka voidaan kattaa EU:n takuulla vuosien 2007 ja 2013 välisenä aikana ja josta on vähennetty peruutetut määrät, saa olla enintään 29 484 000 000 euroa, joka jakautuu kahteen osaan:

- a) 27 484 000 000 euron suuruinen yleinen valtuus;

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 2008/847/EY, tehty 4 päivänä marraskuuta 2008, Keski-Aasian maiden kelpoisuudesta saada rahoitusta yhteisön takuun myöntämisestä Euroopan investointipankille yhteisön ulkopuolella toteutettuihin hankkeisiin liittyvistä lainoista ja lainatakauksista mahdollisesti aiheutuvien tappioiden varalta tehdyn päätöksen 2006/1016/EY nojalla (EUVL L 301, 12.11.2008, s. 13).

b) 2 000 000 000 euron suuruinen ilmastomuutosvaltuus.

2. Yleinen valtuus jaetaan liitteessä I vahvistetulla tavalla alueellisiin enimmäismääriin ja alaotsakkeen enimmäismääriin. EIP:n on alueellisten enimmäismäärien rajoissa asteittain varmistettava, että määrät jakautuvat tasaisesti maittain yleisen valtuuden piiriin kuuluvilla alueilla.

3. Yleisen valtuuden piiriin kuuluvat ainoastaan ne EIP:n rahoitustoimet, joilla pyritään 3 artiklassa säädettyihin tavoitteisiin.

4. Ilmastomuutosvaltuus kattaa EIP:n rahoitustoimet kaikissa tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluvissa maissa, kun näillä toimilla pyritään ilmastomuutoksen hillitsemiseen koskevaan unionin keskeiseen poliittiseen tavoitteeseen tukemalla hankkeita, jotka tähtäävät ilmastomuutoksen hillitsemiseen ja siihen sopeutumiseen ja myötävaikuttavat ilmastomuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen yleistavoitteeseen erityisesti siten, että niillä vältetään tai pienennetään kasvihuonekaasupäästöjä uusiutuvan energian, energiatehokkuuden ja kestävä liikenteen aloilla tai parannetaan haavoittuvien maiden, alojen ja yhteisöjen kykyä sietää ilmastomuutoksesta aiheutuvia haitallisia vaikutuksia. Ilmastomuutosvaltuus pannaan täytäntöön tiiviissä yhteistyössä komission kanssa, ja EIP:n rahoitus yhdistetään unionin talousarviovaroihin siinä määrin, kuin se on mahdollista ja asianmukaista.

Neuvosto voi tarvittaessa ja komission ehdotuksesta päättää rajoittaa jonkin maan kelpoisuutta saada EU:n takuun piiriin kuuluvaa EIP:n rahoitusta ilmastomuutoksen hillitsemiseen. Tällaisia rajoituksia, jotka koskevat kelpoisuutta saada rahoitusta ilmastomuutosvaltuuden kautta, sovelletaan ainoastaan niihin EIP:n rahoitustoiimiin, joiden osalta EIP:n rahoitushakemus on jätetty 30 päivän lokakuuta 2011 jälkeen ja jotka on allekirjoitettu 1 päivän tammikuuta 2012 jälkeen.

5. EIP:n on ilmastomuutosvaltuuden osalta pyrittävä varmistamaan, että allekirjoitetut rahoitustoimet jakautuvat 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun ajanjakson päättyessä tasaisesti kaikille liitteen III soveltamisalaan kuuluville alueille. EIP:n on erityisesti varmistettava, että liitteessä III olevassa A kohdassa tarkoitettu alue saa kyseisen valtuuden osana jaettavasta määrästä enintään 40 prosenttia, B kohdassa tarkoitettu alue enintään 50 prosenttia, C kohdassa tarkoitettu alue enintään 30 prosenttia ja D kohdassa tarkoitettu alue enintään 10 prosenttia. Ilmastomuutosvaltuutta on yleisesti ottaen käytettävä sellaisten EIP:n keskeiseen toimivaltaan tiiviisti liittyvien hankkeiden rahoitukseen, jotka tuovat lisäarvoa ja saavat aikaan mahdollisimman suuren vaikutuksen ilmastomuutokseen sopeutumiseen ja sen hillitsemiseen.

6. Sekä yleistä valtuutta että ilmastomuutosvaltuutta on hallinnoitava hyvän pankkitavan mukaisia periaatteita noudattaen.

3 artikla

Yleisen valtuuden tavoitteet

1. EU:n takuu myönnetään EIP:n rahoitustoimille, joilla tuetaan mitä tahansa seuraavista yleistavoitteista:

a) paikallisen yksityissektorin kehittäminen, erityisesti pk-yritysten tukeminen;

b) sosiaalisen ja taloudellisen infrastruktuurin kehittäminen, mukaan lukien liikenne, energia, ympäristöön liittyvät infrastruktuurit sekä tieto- ja viestintätekniikka;

c) ilmastomuutoksen hillitseminen ja siihen sopeutuminen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

2. Tämän päätöksen nojalla toteutettavien EIP:n keskeiseen toimivaltaan liittyvien EIP:n rahoitustoiimien on oltava Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 21 artiklassa tarkoitettujen unionin ulkoista toimintaa ohjaavien yleisten periaatteiden mukaisia ja edistettävä osaltaan niiden kansainvälisten ympäristösopimusten noudattamista, joissa unioni on osapuolena.

3. Edellä 1 kohdassa lueteltujen yleistavoitteiden soveltamisalaan kuuluvilla aloilla EIP:n rahoitustoiimien taustalla olevana tavoitteena on oltava kumppanuusmaiden alueellinen yhdyntyminen, mukaan lukien taloudellinen yhdyntymisen liittymistä valmistelevien maiden, naapuruusmaiden ja unionin välillä.

4. EIP harkitsee toimintansa tehostamista terveydenhuollon ja koulutuksen alan infrastruktuurien tukemiseksi, kun tästä saadaan selkeästi lisäarvoa.

4 artikla

Soveltamisalaan kuuluvat maat

1. Liitteessä II on luettelo maista, jotka mahdollisesti voivat saada EU:n takuun piiriin kuuluvaa EIP:n rahoitusta. Liitteessä III on luettelo maista, jotka voivat saada EU:n takuun piiriin kuuluvaa EIP:n rahoitusta, ja siihen voi sisältyä ainoastaan liitteessä II lueteltuja maita. Niiden maiden, joita ei ole lueteltu liitteessä II, kelpoisuudesta saada EU:n takuun piiriin kuuluvaa EIP:n rahoitusta päätetään tapauskohtaisesti tavallista lainsäätämismenettelyä noudattaen.

2. Siirretään komissiolle valta antaa 5 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat liitteeseen III tehtäviä muutoksia. Komissio tekee päätöksensä taloudellisen ja poliittisen kokonaisarviointin perusteella, johon kuuluvat demokratiaan, ihmisoikeuksiin ja perusvapauksiin sekä asiaan kuuluviin Euroopan parlamentin päätöslauselmiin sekä neuvoston päätöksiin ja päätelmiin liittyvät näkökohdat. Delegoidut säädökset, joilla muutetaan liitettä III, eivät vaikuta sellaisiin EU:n takuun piiriin kuuluviin EIP:n rahoitustoiimiin, jotka on allekirjoitettu ennen kyseisten delegoitujen säädösten voimaantuloa.

3. EU:n takuu koskee ainoastaan EIP:n rahoitustoiimia, jotka toteutetaan maissa, jotka voivat saada EU:n takuun piiriin kuuluvaa EIP:n rahoitusta ja jotka ovat tehneet EIP:n kanssa puitesopimuksen oikeudellisista ehdoista, joiden mukaisesti nämä toimet toteutetaan.

4. EU:n takuu ei kata EIP:n rahoitustoiimia tietyssä maassa, jonka kanssa tällaisia toimia koskeva sopimus on allekirjoitettu sen jälkeen, kun kyseinen maa on liittynyt unioniin.

5 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artikkelissa säädetyin edellytyksin.

2. Edellä 4 artikkelissa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä siirretään komissiolle määräämättömäksi ajaksi 30 päivästä lokakuuta 2011.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 4 artikkelissa tarkoitettujen säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 4 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä, tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

6 artikla

EIP:n rahoitustoimien suhde unionin politiikkoihin

1. Komissio laatii yhdessä EIP:n kanssa aluekohtaiset tekniset toimintaohjeet tämän päätöksen mukaista EIP:n rahoitusta varten.

Aluekohtaisten teknisten toimintaohjeiden, joiden tarkoituksena on varmistaa, että EIP:n rahoitustoimilla tuetaan unionin politiikkoja, on noudatettava liitteessä IV vahvistettua laajempaa unionin aluepoliittista toimintakehystä. Aluekohtaisilla teknisillä toimintaohjeilla varmistetaan erityisesti se, että tämän päätöksen mukainen EIP:n rahoitus täydentää unionin vastaavia avustuspolitiikkoja, -ohjelmia ja -välineitä eri alueilla.

Komissio ja EIP kuulevat näitä ohjeita laatiessaan poliittisten kysymysten osalta tarvittaessa Euroopan ulkosuhdehallintoa ja ottavat huomioon asiaan kuuluvat Euroopan parlamentin päätöslauselmat sekä neuvoston päätökset ja päätelmät.

Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle ohjeet ja niiden ajan tasalle saattamiseksi tehdyt mahdolliset muutokset heti, kun ne on laadittu.

EIP:n on aluekohtaisissa teknisissä toimintaohjeissa asetetuissa puitteissa määritettävä vastaavat rahoitusstrategiat ja varmistettava niiden täytäntöönpano.

2. EIP:n rahoitustoimien johdonmukaisuutta unionin ulkosuhdepoliittisten tavoitteiden kanssa seurataan 11 artiklan mukaisesti. Tämän seurannan helpottamiseksi EIP:n on laadittava suoritusindikaattorit, jotka koskevat rahoitettujen hankkeiden kehityspoliittisia näkökohtia sekä ympäristö- ja ihmisoikeusnäkökohtia ottaen huomioon myös aiheelliset avun tuloksellisuutta koskevan Pariisin julistuksen mukaiset indikaattorit. Hankkeiden ympäristönäkökohtia koskeviin indikaattoreihin olisi sisällyttävä "puhtaan teknologian" kriteerejä, jotka perustuvat periaatteessa energiatehokkuuteen ja päästöjen vähentämiseen käytettävään tekniikkaan.

3. EU:n takuu ei kata EIP:n rahoitustoimea, jos komissio antaa tällaisesta toimesta kielteisen lausunnon EIP:n perussäännön 19 artikkelissa säädetyssä menettelyssä.

4. Unionin ja kansainvälisten ilmastomuutostavoitteiden mukaisesti EIP:n on yhteistyössä komission kanssa esitettävä 31 päivään joulukuuta 2012 mennessä strategia siitä, miten hiilidioksidipäästöjen vähentämistä edistävien hankkeiden prosentuaalista osuutta voidaan vähitellen tasaisesti lisätä sen ulkoisen valtuutuksen mukaisesti ja samalla vaihteittain päättää rahoitushankkeita, jotka haittaavat unionin ilmastotavoitteiden saavuttamista.

5. Tällä päätöksellä käyttöön otetut lisävaatimukset huomioidaan ottaen EIP:n hallintoelinten on varmistettava, että EIP:n resursseja, henkilöstöresurssit mukaan lukien, mukautetaan asteittain, jotta tässä päätöksessä säädettyihin vaatimuksiin voidaan vastata asianmukaisesti. Mahdollisuuksia lisätä edelleen tehokkuutta ja tuloksellisuutta olisi tutkittava, ja synergiaetuja olisi tavoiteltava aktiivisesti.

7 artikla

EIP:n arvio hankkeiden kehityspoliittisista näkökohdista

1. EIP:n on tarkistettava huolellisesti EU:n takuun kattamien hankkeiden kehityspoliittiset näkökohdat sekä tarvittaessa ja unionin sosiaali- ja ympäristöpoliittisten periaatteiden mukaisesti pyydyttävä asianmukaista paikallista julkista kuulemistä.

EIP:n omissa säännöissä ja menettelyissä on oltava tarvittavat määräykset arvioinneista, jotka koskevat hankkeiden ympäristövaikutuksia ja sosiaalisia vaikutuksia sekä ihmisoikeuksiin liittyviä näkökohtia, sen varmistamiseksi, että tämän päätöksen mukaisesti tuetaan ainoastaan taloudellisesti, rahoituksellisesti, ympäristöpoliittisesti ja sosiaalisesti kestäviä hankkeita.

Komissio sisällyttää Euroopan parlamentille ja neuvostolle esitettävään vuosittaiseen kertomukseensa hankkeiden huolellisen tarkistuksen perusteella kokonaisarvion EIP:n toiminnan kehityspoliittisesta ulottuvuudesta.

Arvioinnissa on tarpeen mukaan selvitettävä, miten EIP:n rahoitusta saavien tahojen valmiuksia voidaan teknisellä avulla vahvistaa hankkeen eri vaiheissa.

2. Kehityspoliittisia näkökohtia koskevan ennakoarvioinnin lisäksi EIP:n on edellytettävä hankkeiden toteuttajilta, että ne seuraavat hankkeiden täytäntöönpanon aikana hankkeen loppuunsaattamiseen asti huolellisesti muun muassa hankkeen vaikutuksia kehitykseen, ympäristöön ja ihmisoikeuksiin. EIP:n on arvioitava hankkeen toteuttajien toimittamat tiedot. EIP:n toteuttaman seurannan on mahdollisuuksien mukaan katettava myös pk-yrityksiä tukevien rahoituksen välittäjien toiminnan seuranta. Seurannan tulokset on mahdollisuuksien mukaan julkistettava.

3. EIP:n on toimitettava komissiolle vuosittaisia kertomuksia, joissa arvioidaan vuoden aikana rahoitettujen toimien arvioituja kehityspoliittisia vaikutuksia.

Kertomusten on perustuttava 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin EIP:n suoritusindikaattoreihin. Komissio esittää kehitystä koskevat EIP:n kertomukset Euroopan parlamentille ja neuvostolle 11 artiklan mukaisen vuotuisen raportoinnin yhteydessä ja asettaa ne julkisesti saataville, jotta asiaan liittyvät sidosryhmät, kansalaisyhteiskunta ja vastaanottajamaat mukaan lukien, voivat myös ilmaista kantansa.

Euroopan parlamentti keskustelee vuosittaisista kertomuksista ottaen huomioon kaikkien asian osapuolten näkemykset.

4. Tässä artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia sovelletaan ainoastaan sellaisiin EIP:n rahoitustoimiin, joiden osalta EIP:n rahoitushakemus on jätetty 30 päivän lokakuuta 2011 jälkeen ja jotka on allekirjoitettu 1 päivän tammikuuta 2012 jälkeen.

8 artikla

Yhteistyö komission ja Euroopan ulkosuhdehallinnon kanssa

1. EIP:n ulkoisten toimien johdonmukaisuutta unionin ulkosuhdepoliittisten tavoitteiden kanssa on vahvistettava, jotta saadaan parhaat mahdolliset synergiaedut EIP:n rahoituksen ja unionin talousarviovarojen välillä, erityisesti laatimalla 6 artiklassa tarkoitettujen aluekohtaisien teknisten toimintaohjeiden sekä käymällä säännöllistä ja järjestelmällistä vuoropuhelua ja järjestämällä varhaisessa vaiheessa tietojenvaihtoa seuraavista:

- a) komission ja/tai tapauksen mukaan Euroopan ulkosuhdehallinnon laatimat strategiset asiakirjat, kuten maa- ja aluekohtaiset strategia-asiakirjat, maa- ja alueohjelmat, toimintasuunnitelmat ja liittymistä valmistelevat asiakirjat;
- b) EIP:n strategiset suunnitteluasiakirjat ja hankekokonaisuuden valmistelu;
- c) muut poliittiset ja toiminnalliset näkökohdat.

2. Yhteistyö eriytetään aluekohtaisesti siten, että otetaan huomioon EIP:n asema ja unionin politiikat kullakin alueella.

9 artikla

Yhteistyö muiden julkisten rahoituslaitosten kanssa

1. EIP:n rahoitustoimet toteutetaan entistä suuremmassa määrin tarvittaessa yhteistyössä muiden kansainvälisten rahoituslaitosten tai eurooppalaisten kahdenvälisten rahoituslaitosten kanssa mahdollisimman suuren synergian, yhteistyön ja tulok-

sellisuuden aikaansaamiseksi ja jotta riskien järkevä ja kohtuullinen jakautuminen sekä hankkeita ja aloja koskevien ehtojen johdonmukaisuus voidaan varmistaa ja siten minimoida mahdolliset kaksinkertaiset kustannukset ja toimien tarpeeton päällekkäisyys.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua yhteistyötä helpotetaan koordinoinnilla, joka toteutetaan tilanteen mukaan erityisesti komission, EIP:n ja eri alueilla toimivien tärkeimpien kansainvälisten rahoituslaitosten ja eurooppalaisten kahdenvälisten rahoituslaitosten välisin yhteisymmärryspöytäkirjoin tai muissa unionin alueellisissa yhteistyökehyksissä ottaen huomioon Euroopan ulkosuhdehallinnon toimivalta.

10 artikla

EU:n takuun kattavuus ja ehdot

1. EU:n takuulla katetaan kaikki saamatta jääneet mutta EIP:lle kuuluvat maksut sellaisten EIP:n rahoitustoimien osalta, joista on tehty sopimus valtion kanssa tai joilla on valtion takaus, sekä muiden sellaisten EIP:n rahoitustoimien osalta, joista on tehty sopimus alueellisten tai paikallisten viranomaisten taikka julkisessa omistuksessa ja/tai määräysvallassa olevien yritysten tai elinten kanssa, jos tällaisista muista EIP:n rahoitustoimista on tehty asianmukaiset, kyseisen maan luottoriskitilanteen huomioon ottavat EIP:n luottoriskianalyysit, jäljempänä 'kokonaistakuu'.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa Länsirantaa ja Gazaa edustaa palestiinalaishallinto ja Kosovoa ⁽¹⁾ edustaa Yhdistyneiden Kansakuntien väliaikainen hallinto Kosovossa tai 6 artiklassa tarkoitetuissa aluekohtaisissa teknisissä toimintaohjeissa nimetty hallinto.

3. Muiden kuin 1 kohdassa tarkoitettujen EIP:n rahoitustoimien osalta EU:n takuulla katetaan kaikki saamatta jääneet mutta EIP:lle kuuluvat maksut, jotka ovat jääneet maksamatta jonkin seuraavassa luetellun poliittisen riskin toteutumisen vuoksi, jäljempänä 'poliittisen riskin takuu':

- a) valuutansiirtojen estyminen;
- b) pakkolunastus;
- c) sota tai kansalaislevottomuudet;
- d) oikeussuojan epääminen sopimusrikkomustapauksissa.

4. EIP laatii komissiota kuullen selkeän ja avoimen toimintapolitiikan, jota noudatetaan tehtäessä päätöksiä rahoituslähteestä tapauksissa, joissa toimea voidaan rahoittaa sekä EU:n takuun piirissä että EIP:n omalla riskillä.

5. Kun EU:n takuun perusteella esitetään vaatimuksia, EIP siirtää unionille asiaa koskevat oikeudet 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen sopimuksen mukaisesti.

⁽¹⁾ Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1244 (1999) mukaisesti.

11 artikla

Vuotuinen raportointi ja kirjanpito

1. Komissio antaa vuosittain Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän päätöksen nojalla toteutetuista EIP:n rahoitustoimista. Kertomuksen on sisällettävä arvio EIP:n rahoitustoimista hanke-, ala-, maa- ja aluekohtaisesti sekä siitä, miten näillä rahoitustoimilla on tuettu unionin ulkosuhdepoliittisten ja strategisten tavoitteiden saavuttamista. Kertomuksessa on esitettävä kootusti kokonaisarvio käynnissä olevista hankkeista.

Kertomuksessa on arvioitava erityisesti sitä, ovatko EIP:n rahoitustoimet 6 artiklassa tarkoitetut aluekohtaiset tekniset toimintaohjeet huomioon ottaen tämän päätöksen mukaisia, ja siinä on oltava osiot, joissa käsitellään lisäarvoa unionin poliittisten tavoitteiden saavuttamisen kannalta, ennakoitujen kehityspoliittisten vaikutusten kokonaisarviointia kootusti ja sitä, missä määrin EIP on ottanut ympäristön kestävyys- ja sosiaalisen kestävyys- huomioon rahoitettujen hankkeiden suunnittelussa ja seurannassa, sekä yhteistyötä komission ja muiden kansainvälisten rahoituslaitosten ja eurooppalaisten kahdenvälisten rahoituslaitosten kanssa, mukaan lukien yhteisrahoitus.

Kertomukseen on erityisesti sisällytettävä kaikkien niiden unionin rahoitusvarojen erittely, joita on käytetty yhdistettyinä EIP:n ja muiden avunantajien myöntämään rahoitukseen, ja siten esitettävä selvitys tämän päätöksen nojalla toteutettujen rahoitus- toimien aiheuttamasta taloudellisesta riskistä. Lisäksi siihen on sisällytettävä erityinen osio, jossa arvioidaan yksityiskohtaisesti toimenpiteitä, joita EIP on toteuttanut 1 artiklan 2 kohdan noudattamiseksi.

2. EIP toimittaa jatkossakin Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle kaikki riippumattomat arviointikertomuksensa, joissa arvioidaan EIP:n ulkoisten valtuuksien mukaisilla erityistoimilla saavutettuja käytännön tuloksia.

3. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi EIP toimittaa komissiolle vuosittaiset kertomukset tämän päätöksen mukaisesti toteutetuista EIP:n rahoitustoimista hanke-, ala-, maa- ja aluekohtaisesti sekä unionin ulkosuhdepoliittisten ja strategisten tavoitteiden saavuttamisesta, mukaan lukien yhteistyö komission, muiden kansainvälisten rahoituslaitosten ja eurooppalaisten kahdenvälisten rahoituslaitosten kanssa, sekä 7 artiklassa tarkoitetun kehityspoliittisten vaikutusten arviointikertomuksen. EIP:n ja muiden kansainvälisten rahoituslaitosten tai eurooppalaisten kahdenvälisten rahoituslaitosten väliset yhteisymmärryspöytäkirjat, jotka koskevat rahoitustoimien toteuttamista tämän päätöksen nojalla, on julkaistava tai, jos tämä ei ole mahdollista, niistä on ilmoitettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle osana tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua komission vuosittaista kertomusta.

4. EIP toimittaa komissiolle tilasto-, rahoitus- ja kirjanpitolietoja jokaisesta rahoitustoimestaan sekä kaikki lisätiedot siinä määrin kuin on tarpeen, jotta komissio voi täyttää raportointivelvoitteensa tai vastata tilintarkastustuomioistuimen selvityk-

pyyntöihin, sekä tilintarkastustodistuksen rahoitustoimiinsa liittyvistä suorittamatta olevista määristä.

5. Komission kirjanpitoa ja 10 artiklan 1 kohdassa määritellyn kokonaistakuun piiriin kuuluvia riskejä koskevaa raportointia varten EIP toimittaa komissiolle riskianalyytit ja luokitustiedot sellaisista rahoitustoimistaan, joissa lainanottajana tai velallisenä, jonka puolesta takaus annetaan, on muu kuin valtio.

6. EIP toimittaa 3, 4 ja 5 kohdassa tarkoitetut tiedot omalla kustannuksellaan.

7. EIP asettaa 3 ja 4 kohdassa tarkoitetut tiedot yleisesti myös julkisesti saataville, luottamuksellisia tietoja lukuun ottamatta.

8. Tieto siitä, kattaako EU:n takuu hankkeen, sisällytetään ”hankeyhteenvedon”, joka julkaistaan EIP:n verkkosivustolla hyväksyntävaiheen jälkeen.

9. EIP sisällyttää vuosikertomukseensa Euroopan oikeusasiamiehen kanssa tehtyä yhteisymmärryspöytäkirjaa koskevan seuranta-arvioinnin siltä osin, kuin kyseinen pöytäkirja koskee tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluvia EIP:n rahoitustoimia.

10. Edellä 1 ja 3 kohdassa mainittuja vaatimuksia sovelletaan tilanteen mukaan ainoastaan sellaisiin EIP:n rahoitustoimiin, joiden osalta EIP:n rahoitushakemus on jätetty 30 päivän loka-kuuta 2011 jälkeen ja jotka on allekirjoitettu 1 päivän tammi-kuuta 2012 jälkeen.

12 artikla

Yhteistyöhaluttomat oikeudenkäyttöalueet

EIP ei hyväksy rahoitustoimissaan minkäänlaisia laittomassa taroituksessa tehtyjä toimia, kuten rahanpesua, terrorismin rahoitusta, veropetoksia ja veronkiertoa. EIP ei etenkään osallistu rahoitustoimiin, jotka toteutetaan maassa, joka voi saada EU:n takuun piiriin kuuluvaa EIP:n rahoitusta, OECD:n, rahanpesuvastaisen toimintaryhmän tai muiden asiaan liittyvien järjestöjen yksilöimien ulkomaisten yhteistyöhaluttomien oikeudenkäyttö-alueiden kautta.

13 artikla

Komission suorittamien maksujen takaisinperintä

1. Kun komissio suorittaa EU:n takuun nojalla maksun, EIP toteuttaa suoritettujen maksujen osalta saatavien takaisinperintän komission nimissä ja sen lukuun.

2. Komissio ja EIP tekevät saatavien takaisinperintää koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja menettelyistä sopimuksen viimeistään sinä päivänä, jona 14 artiklassa tarkoitettu takuusopimus tehdään.

3. Komissio asettaa avoimuuden vuoksi verkkosivustolleen julkisesti saataville yksityiskohtaiset tiedot kaikista 14 artiklassa tarkoitetun takuusopimuksen mukaisista takaisinperintätapa- kuksista, paitsi jos asia edellyttää luottamuksellisuutta.

14 artikla

Takuusopimus

Komissio ja EIP tekevät takuusopimuksen, jossa määrätään EU:n takuuta koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja menettelyistä, ja ilmoittavat asiasta Euroopan parlamentille.

15 artikla

Tilintarkastustuomioistuimen suorittamat tarkastukset

Tilintarkastustuomioistuin tarkastaa Euroopan unionin yleisestä talousarviosta katettavan EU:n takuun ja siihen perustuvat maksut ja takaisinperinnät.

16 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio esittää tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotuksen EU:n takuun vahvistamisesta seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä.

17 artikla

Loppukertomus

Komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle loppukertomuksen tämän päätöksen soveltamisesta viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2014.

18 artikla

Kumoaminen

Kumotaan päätös N:o 633/2009/EY.

19 artikla

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Strasbourgissa 25 päivänä lokakuuta 2011.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

J. BUZEK

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. DOWGIELEWICZ

LIITE I

YLEISEN VALTUUDEN ALUEELLISET ENIMMÄISMÄÄRÄT

- A. **Liittymistä valmistelevat maat:** 9 048 000 000 euroa
- B. **Naapuruus- ja kumppanuusmaat:** 13 548 000 000 euroa, joka jaetaan seuraavien ohjeellisten alaotsakkeen enimmäismäärien mukaisesti:
- i) Välimeren maat: 9 700 000 000 euroa
 - ii) Itä-Eurooppa, Etelä-Kaukasian ja Venäjän: 3 848 000 000 euroa
- C. **Aasia ja Latinalainen Amerikka:** 3 952 000 000 euroa, joka jaetaan seuraavien ohjeellisten alaotsakkeen enimmäismäärien mukaisesti:
- i) Latinalainen Amerikka: 2 912 000 000 euroa
 - ii) Aasia (mukaan lukien Keski-Aasia): 1 040 000 000 euroa
- D. **Etelä-Afrikan tasavalta:** 936 000 000 euroa.

EIP:n hallintoelimet voivat päättää, että yleisen valtuuden kokonaisenimmäismäärän puitteissa enintään 10 prosenttia alueellisesta enimmäismäärästä jaetaan uudelleen alueiden sisällä ja niiden välillä.

LIITE II

ALUEET JA MAAT, JOTKA MAHDOLLISESTI VOIVAT SAADA EU:n TAKUUN PIIRIIN KUULUVAA EIP:n RAHOITUSTA**A. Liittymistä valmistelevat maat**1. *Ehdokasmaat*

Montenegro, Kroatia, Islanti, entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia, Turkki

2. *Mahdolliset ehdokasmaat*

Albania, Bosnia ja Hertsegovina, Kosovo ⁽¹⁾, Serbia

B. Naapuruus- ja kumppanuusmaat1. *Välimeren maat*

Algeria, Egypti, Israel, Jordania, Libanon, Libya, Länsiranta ja Gaza, Marokko, Syyria, Tunisia

2. *Itä-Eurooppa, Etelä-Kaukasia ja Venäjä*

Itä-Eurooppa: Moldovan tasavalta, Ukraina, Valko-Venäjä

Etelä-Kaukasia: Armenia, Azerbaidžan, Georgia

Venäjä

C. Aasia ja Latinalainen Amerikka1. *Latinalainen Amerikka*

Argentiina, Bolivia, Brasilia, Chile, Costa Rica, Ecuador, El Salvador, Guatemala, Honduras, Kolumbia, Kuuba, Meksiko, Nicaragua, Panama, Paraguay, Peru, Uruguay, Venezuela

2. *Aasia*

Aasia (lukuun ottamatta Keski-Aasiaa): Afganistan, Bangladesh, Bhutan, Brunei, Etelä-Korea, Filippiinit, Indonesia, Intia, Irak, Jemen, Kambodža, Kiina (Hongkongin ja Macaon erityishallintoalueet mukaan lukien), Laos, Malediivit, Malesia, Mongolia, Nepal, Pakistan, Singapore, Sri Lanka, Taiwan, Thaimaa, Vietnam

Keski-Aasia: Kazakstan, Kirgisia, Tadžikistan, Turkmenistan, Uzbekistan

D. Etelä-Afrikka

Etelä-Afrikan tasavalta

⁽¹⁾ Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1244 (1999) mukaisesti.

LIITE III

ALUEET JA MAAT, JOTKA VOIVAT SAADA EU:n TAKUUN PIIRIIN KUULUVAA EIP:n RAHOITUSTA**A. Liittymistä valmistelevat maat**1. *Ehdokasmaat*

Montenegro, Kroatia, Islanti, entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia, Turkki

2. *Mahdolliset ehdokasmaat*

Albania, Bosnia ja Hertsegovina, Kosovo ⁽¹⁾, Serbia

B. Naapuruus- ja kumppanuusmaat1. *Välimeren maat*

Algeria, Egypti, Israel, Jordania, Libanon, Libya, Länsiranta ja Gaza, Marokko, Syyria, Tunisia

2. *Itä-Eurooppa, Etelä-Kaukasia ja Venäjä*

Itä-Eurooppa: Moldovan tasavalta, Ukraina

Etelä-Kaukasia: Armenia, Azerbaidžan, Georgia

Venäjä

C. Aasia ja Latinalainen Amerikka1. *Latinalainen Amerikka*

Argentiina, Bolivia, Brasilia, Chile, Costa Rica, Ecuador, El Salvador, Guatemala, Honduras, Kolumbia, Meksiko, Nicaragua, Panama, Paraguay, Peru, Uruguay, Venezuela

2. *Aasia*

Aasia (lukuun ottamatta Keski-Aasiaa): Bangladesh, Brunei, Etelä-Korea, Filippiinit, Indonesia, Intia, Irak, Jemen, Kambodža, Kiina (Hongkongin ja Macaon erityishallintoalueet mukaan lukien), Laos, Malediivit, Malesia, Mongolia, Nepal, Pakistan, Singapore, Sri Lanka, Thaimaa, Vietnam

Keski-Aasia: Kazakstan, Kirgisia, Tadžikistan, Turkmenistan, Uzbekistan

D. Etelä-Afrikka

Etelä-Afrikan tasavalta.

⁽¹⁾ Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1244 (1999) mukaisesti.

LIITE IV

ALUEPOLIITTINEN TOIMINTAKEHYS

Liittymistä valmistelemaan prosessiin osallistuvissa kumppaneissa EIP:n toimet, joilla pyritään edistämään lähentymistä unioniin, tapahtuvat toimintakehyksessä, joka on vahvistettu liittymis- ja Eurooppa-kumppanuuksissa, joissa eritellään painopisteet ehdokkaiden ja mahdollisten ehdokkaiden osalta ja jotka muodostavat kehityksen unionin avulle. Länsi-Balkanilla unionin poliittisen toimintakehityksen muodostaa vakautus- ja assosiaatioprosessi. Se perustuu asteittain etenevään kumppanuuteen, jossa unioni tarjoaa kaupallisia myönnytyksiä, talous- ja rahoitusapua sekä sopimussuhteita vakautus- ja assosiaatiosopimusten muodossa. Liittymistä valmistelemaan tukivälineen kautta annettava rahoitustuki liittymisen valmisteluun auttaa ehdokkaita ja mahdollisia ehdokkaita valmistautumaan unionin jäsenyyden tuomiin velvoitteisiin ja haasteisiin. Tällä tuetaan uudistusprosessia, myös mahdolliseen jäsenyyteen valmistautumista. Tuki keskittyy yhteiskunnan rakenteiden kehittämiseen, lainsäädännön yhdenmukaistamiseen unionin säännösten kanssa, unionin politiikkojen noudattamisen ja välineiden käytön valmisteluun sekä sellaisten toimenpiteiden edistämiseen, joilla pyritään taloudelliseen lähentymiseen.

Naapurusmaissa EIP:n toimet ovat osa Euroopan naapuruuspolitiikkaa, jossa pyritään vaalimaan erityissuhteita naapurusmaihin sellaisen vaurauden ja hyvien naapurisuhteiden alueen kehittämiseksi, joka perustuu unionin arvoihin, kuten demokratiaan, oikeusvaltion, hyvään hallintotapaan ja ihmisoikeuksien kunnioittamiseen, ja jolle ovat ominaisia yhteistyöhön tukeutuvat tiiviit ja rauhanomaiset suhteet tulosten perusteella tapahtuvan toiminnan eriyttämisen mukaisesti. Tämän yhteistyön puitteissa tämän päätöksen mukainen EIP:n rahoitus kohdistetaan myös politiikkaan, jolla edistetään osallistavaa kasvua ja työpaikkojen luomista sekä yhteiskunnallista vakautta noudattamalla kannustimiin perustuvaa lähestymistapaa, jolla tuetaan unionin ulkosuhdepoliittisia tavoitteita, myös muuttoliikkeeseen liittyvien asioiden osalta.

Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi unioni ja sen kumppanit panevat toimeen yhteisesti sovittuja kahdenvälisiä toimintasuunnitelmia, joissa määritetään painopisteet muun muassa poliittisiin ja turvallisuuteen liittyviin asioihin, kauppa- ja talousasioihin, ympäristönäkökohtiin ja sosiaalisiin näkökohtiin sekä liikenne- ja energiaverkkojen yhdistämiseen liittyen.

Välimeren unioni, Tonavan aluetta koskeva unionin strategia, Itämeren aluetta koskeva unionin strategia, itäinen kumppanuus ja Mustanmeren synergia ovat monenvälisiä alueellisia aloitteita, jotka täydentävät Euroopan naapuruuspolitiikkaa, jonka tavoitteena on edistää yhteistyötä Euroopan unionin ja kunkin samojen haasteiden edessä olevan ja/tai saman maantieteellisen ympäristön jakavan naapurikumppanuusmaaryhmän välillä. Välimeren unioni pyrkii elvyttämään Euro-Välimeri-yhdyntymisprosessia tukemalla Välimeren molempien puolten vastavuoroista taloudellista, sosiaalista ja ympäristöön liittyvää kehitystä ja tukee sosioekonomisen tilanteen parantamista, solidaarisuuden, alueellisen yhdyntymisen, kestävän kehityksen ja osaamisen lisäämistä korostaen tarvetta lisätä rahoitusyhteistyötä alueellisten ja valtioiden rajat ylittävien hankkeiden tukemiseksi. Välimeren unioni tukee erityisesti merenkulku- ja tieverkostojen luomista, Välimeren puhdistamista, Välimeren aurinkoenergiasuunnitelmaa, Välimeren liiketoiminnan kehittämisaloitetta, väestönsuojelualoitteita ja Euro-Välimeri-yliopiston perustamista. Itämeren aluetta koskeva unionin strategia tukee Itämeren alueen kestävästä ympäristöstä sekä optimaalista taloudellista ja yhteiskunnallista kehitystä. Tonavan aluetta koskeva unionin strategia tukee erityisesti liikenteen, energiayhteyksien ja turvallisuuden sekä kestävän ympäristön kehittämistä ja Tonavan alueen sosioekonomista kehitystä. Itäisen kumppanuuden tavoitteena on luoda tarvittavat olosuhteet unionin ja itäisten kumppanuusmaiden poliittisen yhteenliittymisen ja taloudellisen yhdyntymisen syventämistä varten. Venäjän federaatiolla ja unionilla on Euroopan naapuruuspolitiikasta erillinen laaja-alainen strateginen kumppanuus, jota toteutetaan yhteisillä alueilla (Common Spaces) ja etenemissuunnitelmillalla (Roadmaps). Niitä täydentää monenvälisellä tasolla pohjoinen ulottuvuus, joka muodostaa kehityksen unionin, Venäjän, Norjan ja Islannin väliselle yhteistyölle.

Latinalaisessa Amerikassa EIP:n toimien kehityksenä on unionin, Latinalaisen Amerikan ja Karibian strateginen kumppanuus. Kuten komission syyskuussa 2009 antamassa tiedonannossa "Euroopan unioni ja Latinalainen Amerika: globaalien toimijoiden kumppanuus" todetaan, unionin painopisteinä Latinalaisen Amerikan kanssa tehtävässä yhteistyössä on alueellisen yhdyntymisen lisääminen sekä köyhyyden ja sosiaalisen eriarvoisuuden vähentäminen kestävän talous- ja yhteiskuntakehityksen edistämiseksi. Näihin tavoitteisiin pyritään ottaen huomioon Latinalaisen Amerikan maiden erilaiset kehitystasot. Kahdenvälisiä vuoropuhelua jatketaan sekä unionille että Latinalaiselle Amerikalle tärkeillä aloilla, joihin kuuluvat ympäristö, ilmastonmuutos, katastrofien riskin vähentäminen, energia, tiede, tutkimus, korkeakoulutus, teknologia ja innovointi.

EIP:tä kannustetaan olemaan aktiivinen Aasiassa niin dynaamisesti kasvavissa talouksissa kuin vähän vähemmän varakkaisakin maissa. Tällä monimuotoisella alueella unioni on syventämässä strategisia kumppanuuksiaan Kiinan ja Intian kanssa, ja uudesta kumppanuudesta ja vapaakauppasopimuksista neuvotellaan Kaakkois-Aasian maiden kanssa. Samaan aikaan kehitysyhteistyö on Aasiaa koskevilla unionin toimintasuunnitelmissa edelleen tärkeällä sijalla; Aasian aluetta koskevalla unionin kehittämisstrategialla pyritään poistamaan köyhyys tukemalla laaja-alaista kestävästä talouskasvusta, edistämällä alueen sisäiselle kaupalle ja yhdyntymiselle suotuisia olosuhteita ja edellytyksiä, parantamalla hallintotapoja, lisäämällä poliittista ja yhteiskunnallista vakautta sekä tukemalla pyrkimyksiä vuosittain asetettujen tavoitteiden saavuttamiseen vuoteen 2015 mennessä. Yhteisiin haasteisiin kuten ilmastonmuutokseen, kestävästi kehitykseen, turvallisuuteen ja vakauteen, hallintotapoihin ja ihmisoikeuksiin liittyviin kysymyksiin sekä luonnononnettomuuksien ja ihmisten aiheuttamien suurvahinkojen estämiseen ja niihin reagoimiseen laaditaan yhdessä toimintapolitiikkoja. Eurooppa-neuvoston kesäkuussa 2007 hyväksymä unionin ja Keski-Aasian uusi kumppanuusstrategia on lisännyt alueellista ja kahdenvälistä vuoropuhelua sekä unionin ja Keski-Aasian maiden välistä yhteistyötä aluetta koskevilla merkittävässä kysymyksissä, joita

ovat muun muassa köyhyyden vähentäminen, kestävä kehitys ja vakaus. Strategian täytäntöönpano on tuonut mukanaan huomattavaa edistystä ihmisoikeuksien, oikeusvaltion, hyvän hallintotavan ja demokratian, koulutuksen, talouskehityksen, kaupan ja investointien, energian ja liikenteen sekä ympäristöpolitiikan aloilla.

Etelä-Afrikassa EIP:n toimien kehiksenä on unionin Etelä-Afrikan maakohtainen strategia-asiakirja. Kyseisessä strategia-asiakirjassa keskeisiksi aloiksi todetaan työpaikkojen luominen, valmiuksien kehittäminen palveluntarjonnassa ja sosiaalinen koheesio. EIP:n toimet Etelä-Afrikassa ovat täydentäneet hyvin komission kehitysyhteistyöohjelmaa etenkin siksi, että EIP on keskittynyt yksityissektorin tukemiseen sekä infrastruktuurilajajennuksiin ja sosiaalitoimeen (asunnot, sähköistämisen, juomaveden puhdistus ja kunnallistekniikka) kohdistuviin investointeihin. Unionin Etelä-Afrikan maakohtaisen strategia-asiakirjan väliarvioinnissa ehdotetaan, että ilmastonmuutosta koskevia toimia lisättäisiin niin kutsuttujen vihreiden työpaikkojen luomista tukevalla toiminnalla.
